

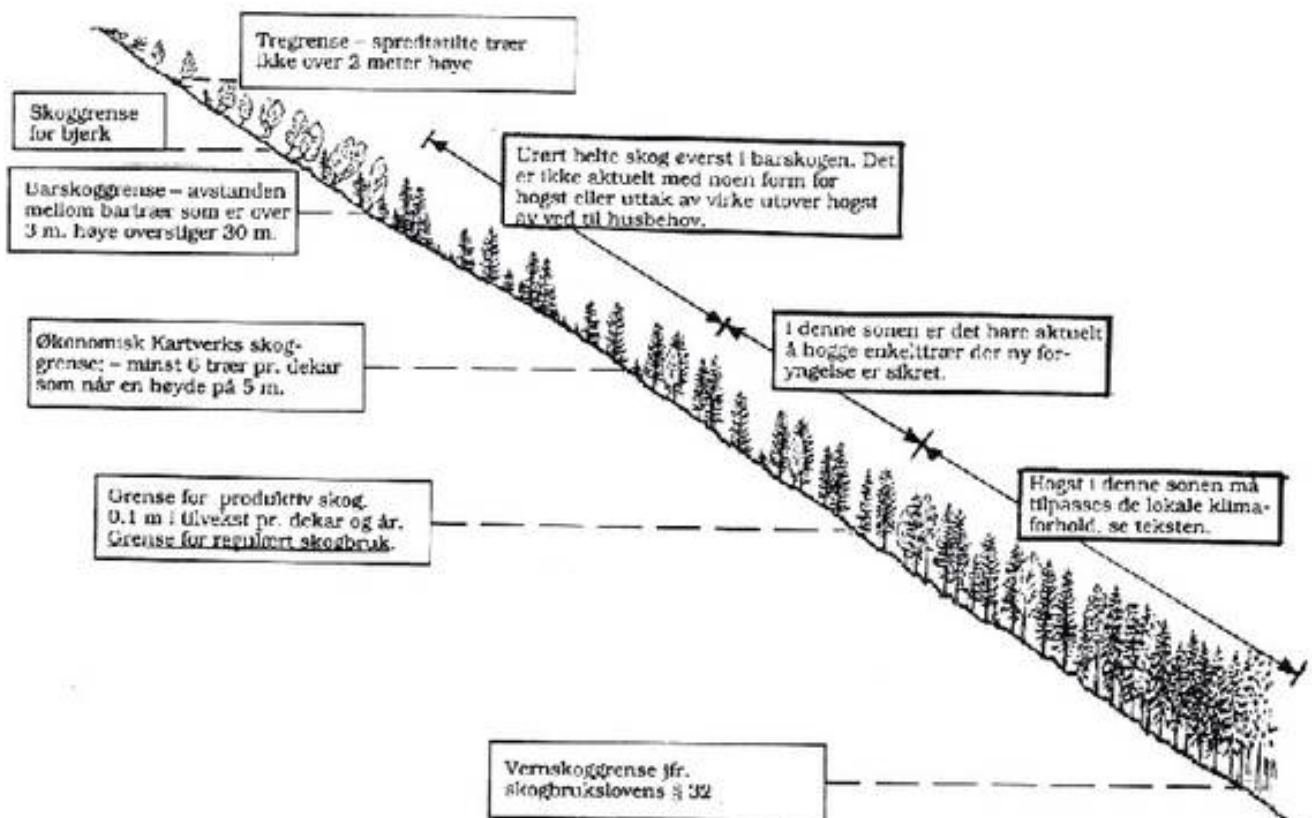
Retningslinjer for skjøtsel og drift i vernskog

Ved skjøtsel og drift i vernskogen skal det legges avgjørende vekt på at varmeklimaet på lokaliteten ikke vedvarende forverres.

Inngrep som kan føre til kaldluftsstrømmer, øket frostfare og vesentlig øket vindhastighet skal unngås. Inngrepene må heller ikke føre til øket fare for snøras, jorderosjon, sand- f1ukt, skadeflom e.l.

Ved drift i vernskogen skal de vanlige regler for flerbrukstilpasset skogbruk legges til grunn, men det skal tas ekstra hensyn til de spesielle forhold som finnes i fjellskogen slik at det karakteristiske ved skogtypen bevares. Det kan gjelde bevaring av kraggfuruer, tørre og vridde trær og hekketrær for store rovfugler. I vernskogen er det også spesielt viktig at en bevarer et sammenhengende skogbilde over tid.

For skjøtsel og drift i vernskogen, deles denne i følgende 3 soner med tilhørende retningslinjer for hogst m. v.

Sone 1. Øvre del av vernskogen

Denne sonen strekker seg fra snaufjellet og ned til 5 meter,- målt langs bakken, nedenfor barskoggrensen. Barskoggrensen defineres som 6 bartrær pr. daa som kan bli 5 meter høye. Skogen i denne sonen skal tjene som varig vern for nedenforliggende skog samtidig som skogen i denne sonen er den mest utsatte del av fjellskogen.

I denne sonen skal all barskog stå urørt. Lauvskogen kan tynnes og forynges under skjerm av eldre lauvtrær eller på flater inntil 2 dekar størrelse i de klimatiske minst utsatte deler av sonen.

Sone 2. Midtre del av vernskogen

Denne sonen strekker seg fra nedre begrensning av sone 1 og ned til grensa for produktiv skogsmark. Som produktiv skogsmark regnes mark som kan produsere minst 0,1 m³ trevirke pr .dekar og år .

I denne sonen skal det når det gjelder barskog, bare foretas hogst av enkelttrær. På hogsttidspunktet bør det finnes tilstrekkelig med utviklingsdyktige trær som kan overta plass og produksjon etter de trær som hogges.

For lauvskogen gjelder de samme regler som i sone 1, men flatestørrelsen kan økes til 5 dekar.

Sone 3. Nedre del av vernskogen

Denne sonen strekker seg fra grensa for produktiv skog (se sone 2) og ned til den fastlagte vernskoggrensa. Denne sonen består av produktiv skogsmark og det kan drives ordinært skogbruk etter følgende retningslinjer:

Før hogstinngrep foretas, skal det alltid vurderes hva som er den beste og sikreste foryngelsesmetoden på stedet. Dersom foryngelsen skal skje ved planting, skal tilgangen på egnet plantemateriale være sikret slik at planting kan skje innen rimelig tid etter hogst.

I den klimatiske mest utsatte delen av sonen og der skogen har god sjiktning anbefales bruk av FJELLSKOGHOGST. Med FJELLSKOGHOGST menes i denne forbindelse en kombinasjon av gjennomhogster og gruppehogster med flater opptil 2 dekar størrelse.

Gjennomhogst kan brukes der skogen har betydelig sjiktning og med noe forhandsforyngelse. Bestanden skal etter en gjennomhogst alltid ha en kubikkmasse og en vekstkraft som sikrer framtidig produksjon slik at en ny gjennomhogst kan foretas om ca 30-40 år.

I gjennomhogsten skal fortrinnsvis de største og mest utviklede trærne tas ut sammen med skadde og svekkede trær. Metoden gir best resultat på noe friskere marktyper. Supplerings- planting kan være aktuelt for å sikre akseptabel gjenvekst.

Gruppehogster brukes som et ledd i fjellskoghogsten på de steder i skogen der det er liten sjiktning og lite forhandsforyngelse. De enkelte gruppene kan gjerne anlegges med utgangspunkt i åpninger i bestanden. Foryngelsen kan sikres ved planting der utsiktene til naturforyngelse er dårlige. Markberedning er vanligvis en stor fordel for å oppnå en god naturforyngelse.

Der fjellskoghogst ikke er aktuelt, kan FLATEHOGST eller FRØTRESTILLINGER/SKJERMSTILLINGER benyttes .

I særlig klimatisk utsatte områder bør ikke flatestørrelsen overstige 5 dekar. Der klimaet er mindre hardt, kan flatestørrelsen økes, men bør normalt ikke overstige 20 dekar. Tilsvarende begrensninger bør legges på frøtrestillinger og skjermstillinger.

Ved vurdering av flatestørrelsen skal det legges avgjørende vekt på de lokale vekst- og klimaforhold. Videre må det tas hensyn til forholdene på den enkelte eiendom slik at uheldige flatestørrelser og hogstføringer ikke oppstar som følge av senere hogster på naboeiendommer.

På arealer mellom flater eller frøtrestillinger skal det fortrinnsvis nyttes gjennomhogster eller videre hogst må utsettes inntil gjenveksten på flatene er tilfredsstillende og at ny levirkning fra gjenveksten er oppnådd. Flaterydding skal kun skje i den utstrekning dette er nødvendig av hensyn til gjenveksten, og den må ikke skje på bekostning av utviklingsdyktig forhandsgjenvekst.

Skogbrukssjefen kan dispensere fra retningslinjene i pkt. 3 ut fra en faglig vurdering av de lokale forhold.